

fizetés	Utolsó árfolyam	
	penz	áru
magy. ker. bank.	101.50	102
Kisbirtokos. föld-int.	101.50	102.
söbbségek.		
Sum-i vasut . . .		
ék-dombv. zár. v.		
szhajóz. társ.		
leti vasut. . . .		
goti v. 1874 ki b.		
si vasut		
oderb v. (ezüst)		
lánczád	108.50	104.
száde-épület	96.	97.
sorsjegyek.		
elintézet	175.	176.
sorsjegy	49.50	41.50
"	19.	20.
"	36.50	37.50
éznemek.		
ny (vert)	5.61	5.63
nyar 8 frtos arany	951.	9.53
ny	9.51	9.53
ny bankj. 100 márk,	58.70	58.80
folyama (3 óra)		
p, 100 ném. bir. m.	58.70	58.90
100 holl. frtért.	99.	99.20
100 frankért. . . .	47.80	47.80
p. 100 frankért. . . .	47.50	47.80
10 font sterl. . . .	120.50	120.70
ulási árfolyamok.		
nyjárdék	117.50	
anos hitelbank . . .	361.	
és leszám. b.	164.	
elbank	368.	
k bank		
gedi kölcsön	116.	

Közép kenyérliszt 1-ső	19.20
" 2-od "	17.40
Barna " 1-ső	15.60
" 2-od "	13.60
Lábliszt	11.20
Veres liszt á 50 kg.	
Finom korpa zsakkal	5.40
" " " " " " " " " " " "	4.80
Durva korpa zsakkal	5.
" " " " " " " " " " " "	4.40
Kétszeres liszt simán örölve	
Rozsliszt 1-ső rendű	
II. szinte 2-od "	
III. szinte 3-ad "	
V. Rozskorpa " " " " " " " " " " " "	
" " " " " " " " " " " "	
K. Árpakása 00	
szinte 0	
an örölt búzaliszt zsakkal	13.20
yanaz " " " " " " " " " " " "	12.60
szinte 3	
Arpadara 5	
Arpa liszt 6	

Debreczen, 1882. jun. 19.

A. B. C. 0-9 sz. 25 és 85 kilo.	
10 1/2 11. 12.	50
R. I. - III. számig	85
A. K. 00-5 számig	50
Arpaliszt	75

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5. Egyes szám — " 5
 Előfizetési pénz s minden közlemény:
 főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
 kesztőségbe bérmentve küldendők.
 Előfizethetni helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
 KAROLY könyvkereskedésében és a
 szerkesztőségénél. Egyébut a postahiva-
 talok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Négy hasábos petisorsért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 izbeli hirdetések, alkú szerint a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beigtatásért külön
 30 kr.
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentetlennél beküldött
 kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
 Ugyazintón kéziratok nem adatnak
 vissza.
 VISSZA.
 TÁRA.

Tovább, tovább.

Debreczen, jun. 21.

* Kállai Béninek közös pénzügyminiszterre létele alkalmából elmondottuk véleményünket, melynek kivonata az, hogy sajnáljuk, miszerint ezen — kedvező körülmények között — szép politikai pályára hivott férfi vállalkozott jelenleg ama nehéz állásra. Vállalkozott rá épen akkor, midőn — legalább szerény véleményünk szerint — az események kérelhetetlen logikájából kifolyólag nincs egyéniség, ha még oly kiváló képzettségű és képességű volna is, ki össze ne zuzatná, semmivé ne tételné az ellenzék harczaiban.

Azóta jelek mutatkoznak, melyek következtetésre adnak alkalmat. Kállainak felfogása azon indító okok és tervekre nézve, melyeknek alapján ő a jelen körülmények között is elfogadhatónak vélte a nehéz közös pénzügyminiszteri állást, a hírlapok utján kiszivárgott, nevezetesen az, micsodás terve volna Kállai urnak a bosnyák ügy rendezésére való tekintetből? Nyilván levő dolog ugyanis, hogy a közös pénzügyminiszter, tulajdonképen bosnyák miniszter fő-főfeladata Boszniának rendben tartása.

Kállai ezen hírek szerint abban a boldog hitben leledzik, hogy ha ő Boszniának részletes költségvetését — az eddigi általánoskodással szemben — terjeszti a delegációk ele, minden ellenzést elnémit, minden ellenszegülésnek utját állja. Már maga ezen felfogás világosan mutat rá Kállai sorsára. Hiszen ha csak ez lett volna ott a baj, úgy nem kellett volna megbukni Szlávi-

nak sem és közös pénzügyminiszter lehetne bármelyik számtiszt is, de egészen más okok teszik nehezzé a közös pénzügyminiszter állását. — Mindenek felett, hogy Boszniának megtartását ma sem kívánja egy igaz magyar ember sem, azután a katonai urak fenhéjazó magatartása erős szakos követelőzései, végre egy hatalmas törekvés, mely magát a delegációt mint alkotmányellenes és ártalmas intézményt akarja megbuktatni. Mindezeket a törekvéseket miképen volna képes kiegyenlíteni egy a delegációk elé terjesztendő részletes költségvetés?

Ezen terv keresztülvitele egyet fog eredményezni csupán, azt nevezetesen, hogy mert a delegációk részletekbe tekintőleg határozhatnak, mindama gyűlölet mit a boszniai költségvetés a monarchiában kelt, a katonai kormányzatról a delegáció és a közös pénzügyminiszter ellen fordul. És ez közelebb viszi végzetéhez Kállait, siettetni semmivé tételt, minket pedig rohamosan segít kitűzött célunkhoz, a delegáció megsemmisüléséhez, s ezzel ama várt időponthoz, melyben ismét meg lesz adva nemzetünknek a mód a másik állammal szemben viszonyainak a tapasztalatok számba vételével rendezésére, mihez fájdalom nagyon szükségesnek látszik hazánkban a hatalomnak végletekbe való csapása.

Addig is, míg ez időpont elérkeznék, haladjon tovább Kállai, nekünk használ hiu törekvése.

— A konferencia. A portán még eddig semmit sem tudnak arról, hogy a conferentia állítólag június 22-én fog összejárni. A porta mint azelőtt, most is ra-

gaszkodik a conferentiával szemben foglalt negatív álláspontjához.

Mintán a nagykövetek a conferentia érdekében újra lépéseket tettek a portánál, a külügyminiszter azt válaszolta nekik, hogy június 3-áról kelt körirat értelmében, és a Dervis pasa által elért sikerrel szemben, a porta még mindig feleslegesnek és czélszerűtlennek tartja a conferentiát. A miniszter válaszát a conferentia kategorikus visszautasításának tekintik.

Hajdumegyei gazdasági egylet.

Debreczen, jun. 21.

A tegnapi napon tartotta meg városunkban a Hajdumegyei községe részéről tervbe vett „hajdumegyei gazdasági egylet” alakuló közgyűlését. Az eszme még a mult tél elején pendített meg a megyei közgyűlésen, s akkor gróf Zichy Géza tételeni földbirtokos bizatot meg, hogy eziránt javaslatot adjon; ez megtörtént, s ekkor az egylet szervezésére a létesítésére kiküldött bizottság elnökéül a megye gróf Zichy Gezá, ki nem csak az iradalom s általában a közmívelődés iránt érdeklődik, hanem a közgazdasági téren is igyekszik tehetőségét érvényesíteni, nevezte ki.

S a nemes grófnak ez ügyben tanusított kiváló buzgóságát legjobban mutatja az, hogy a tegnapi alakuló közgyűlésen 177 egyleti tag jelent meg, mely számban Szoboszló 42 tag által volt képviselve, s ezután következett a nádudvari járás, elenben sajnosan kell felemlitnünk, hogy Hajdumegye felső része igen csekély számban látta jónak magát képviseltetni.

Talán nem szükséges fejtegetnünk egy ilyen gazdasági egyletnek fontosságát és nagy horderejét különösen egy megyére nézve; tudatában van annak mindenki, hogy mint földmívelő állam, utalva vagyunk, hogy legalább a közgazdaság terén érvényesítsük erőnket, képességün-

ket és jóakaratainkat. S épen ezért várhatjuk el, hogy Hajdumegyének azon részemely eddig ez alakított s tényleg megalakult gazdasági egylet irányában oly hidegen viselte magát, tömegesen csatlakozni fog az uttörőköz, kiket méltán illet meg az elismerés jutalma.

A hajdumegyei gazdasági egylet szervező bizottságának elnöke tehát Lukács Dezső nádudvari földbirtokos volt. Az alapszabályokat készítették Veszprémy Gáspár elnöklote alatt Lukács Dezső, Kasztl László és Bachruch Gyula bizottsági tagok.

Mondanunk is felesleges, hogy az alapszabályok kitűzöen lettek elkészítve és a tegnapi közgyűlésen egyhangulag elfogadva.

A magunk részéről tehát midőn ez egylet megalakítása körül fáradozott uttörőknek a legnagyobb elismerést szavazzuk, egyuttal üdvözöljük a megalakult „hajdumegyei gazdasági egylet”-et és szívünkkel kívánjuk, hogy az a közjó és közönség érdekében mielőbb virágozzék.

A zsidó-kérdéshez.

A jelen sok keserű igazságot tartalmazó cikklet vettük és adjuk szószerint. Maga a hang és a tárgyalás menete eléggé bizonyítja, hogy írója épen oly távol van a zsidógyűlölettől, mint az oktalan simogatástól, szigorú, figyelmes észszel keresi a jelen zsidóellenes áramlatnak eredetét, megis találja és a legjobb akarattal mutat rá a segítő módra. Olvassák el zsidófelebarátaink előítélet nélkül és vonják le belőle a következtetést.

A cikk így hangzik: Ugy látszik nálunk is foglalkoznak azon eszmével, hogy valjon a zsidók megállhatnak e a mai társadalmi viszonyok közt foglalkozásuk, modoruk s a néppel szemben tanusított eljárásukkal azon alapon,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Dolly.

— Falusi történet. —

Irta: Godfrey R.

Angolból ford: Györi József.

(Folytatás.)

S a mint ott ülök gondolataimba mérülve, szokatlan kereközgést hallok az országról, s kipillantva a gyepon, egy nagy zárt kocsi látok két porlepte, kiállt lóval. Mohó kíváncsisággal vigyázom — bármi néven nevezendő kocsi oly ritkaság mi nálunk — de a mint megáll s a mi utunkra fordul, kíváncsiságom reménynyé — csapongó reménynyé változik. De mégse! Dolly nem tülne bele abba a formátlan bartaiba, melyet a két tikkadt ló alig bír tova vonszolni az uton. De meg akkor is kiszállt volna előre s azóta karjainkban volna. Akkor reményemet félelem — halálós félelem váltja fel. Hátha Dorottya neni jön s rossz újságot hoz Dollyról. Már előbb a tornácra szaladtam. Reszketve, dobogó szívvel nézem, a mint a kocsi a pogatva kinyitja a kocsi ajtót. . . . A szokatlan kocsiözörgés kicsalta anyámat s többeket a gyermekek közül a tornácra. Összesugnak; mama halvány. Mi nem tartjuk a szokást, hogy vissza vonuljunk a társalgóba s ott várjuk be vendágunket, mint más halandók. Sem vendég, sem ide-

gen nem jár erre. Vagy Gresham asszony lesz vagy senki.

Nem Gresham asszony az érkezett. — Egy tekintet vékonyka természeté, mely egy prémmel szegélyezett köpenybe van szorosan beburkolva, egy tekintet kis fátylozott fejére megmondja ezt. Más valaki — s ime már karjaimba ölelve tartom, s kitörően kiáltom: „Dolly, Dolly!” Ó gyöngéden kiszabadítja magát ölelésemből, hátra veti fátyolát s karjait mama felé terjeszti.

— Mama, kedves mama, kiáltja rendkívül keservesen és siró hangon, visszafogadsz magadhoz?

Dot hangos kiáltásra fakad s térdeimbe csimpaszkodik.

— Nem Dolly az, nem Dolly — ó Janka, küldd el.

En a kartamba fogozom s nem bírok mozdulni vagy szólni.

Dolly volna ez? vagy csak tulvilági árnya, képmása kedvestünknek, szeretünknek, Dolly nézésével lázas fényű szemében s az ő mosolyával reszketeg ajkain?

Azt hiszem, elhagy eszmeletem, de mama egy gyöngéd szemrehányó tekintettel magamhoz térít.

— Azt hiszem, elalélt Dollynk, nem segitenél, Janka, bevinni?

Bevisszük kedvestünkét egy szobába, mig Bab a siró gyermekeket a másikba vezeti át.

Mama megfogja fejét! én visszafojtva a bolondos könnyeket, melyek erővel ki akarnak csordulni, pár csepp bort igyekszem juttatni szintelen ajkai közé. Apa —

szegény apa, sohasem felejttem el azt a bánatos tekintetedet! — a kis pamlag végénél áll, keresztebe font karokkal, könyvet, melyet akaratlanul magával hozott, lábaihoz ejtve.

S a mint ott nézünk és várunk, félve már-már, hogy az oly rég szendergő lélek nem is tér vissza többé kedvencünkbe, egy halk lélekzet szakad fel kebléből, s édes bánatos szemei megnyílnak s előbb öntudatlanul, majd mind tisztább tisztább tudattal reánk szegződnek. Gyöngö sohajjal mama keblére hajta fejét.

— Ó mamám, mamám, olyan jó megint itthon lenni.

S erre úgy elcsendesedik, hogy azt hisszük, ismét elhagyta öntudata. Térdeim megmerevednek s nem bírok mozcsezanni. A nyitott ablakon át beérzik a liliumok szaga az alanti virágágyakról, s behallik a madarak hangicsalása fészkeiről. Mind e csendélet körülünk élénk ellentéte az előttünk lefolyó tragédiának.

Végre megmozdul a beteg, gyöngö pir jön arcára, mely két tüdővésztes piros foltba megy át, a mint felkelni igyekszik.

— Apa, szólal meg a szánalomig megindító hangon, mielőtt házába fogadsz, meg kell tudnod mindent. En — én megszöktem férjemtől.

Apa nem felel, azt hiszem, nem tud felelni; de ő félreérti az okot, kitarja sovány karjait, s tiszta hangját oly rémület hatja át, hogy mi, a kik halljuk, meghorzadunk.

— Apám, jó apám, ne küldj vissza; apám — ő megölné testemet — lelke-

met — kedves apám, — mama, szólj hát mellettem — azt hiszem reám unt az az ember, hogy olyan kegyetlenül bánt velem.

Apám jó ember, ha csak valaki az — istenfőlo keresztény ember, — s hiszem, hogy az átok, mely ajkaira tolu, meg lesz bocsátva neki, de nem annak az embernek, a ki azt felidézte. Dollyt karjaiba zárja.

— Velem maradsz, a meddig isten éltet, gyermekem, mondja csendesesen.

De mikor én meg akarom csókolni, sirva felette, visszaborzad s vadul felsikolt: „Ót nem szeretem, ő ne nyuljon hozzám” . . . De mamára rácsimpaszkodik, mintha ismét kis gyermek volna.

Lefektetjük, nyugodni, kis ágyába, a levendula illatos takarója alá, mely nem fehérebb arcánál. S hosszú nehéz órákon át én virrasztok mellette, álmatlanul magam is, s enyhitem kintöz látát, mely elrabolja álmat, s karjaimban zárva, megnyugtatom biztósága felől, melyért folyton remeg — szegény Dollym!

S pár hét eltelte előtt mindnyájan meg tudjuk a szomorú, a leverő valót hogy az Úr magához veendi kedvestünkét. Hiában sirunk, imádkozunk s emészjük magunkat, szemben a rettenetes bizonyossággal, csak egy órával, egy perccenettel nem hosszabbithatjuk meg a szemünk előtt elfogyatkozó ifjú életet.

De nem sírok. Folyvást oldala mellett maradok. Hiszen egy is sok rémsége

melyen védelemre találhatnak a gyökeret vert más vallásuk részéről. Rohamosan jöttek elő tények, események, melyek a zsidóság ellen éles fegyvert adnak a közvélemény kezébe.

Mintha a levegőben volna a gyűlölet e felekezet ellen s a közvélemény igyekeznék okokat, adatokat szerezni, hogy magát az igazsággal szemben igazolhassa és mintha a sors is akarna kedvezni a zsidóellenesek részére.

Elismerem, hogy hazánkban is sok méltatlanságot türtek mint jövevények, mint beköltözők, de az is igaz, hogy más államokban még többet és ez ekkor úgy volt az egész Európában; Magyarországot mégis boldog országnak nevezték és nem oly általános és nagy mérvű a panasza részéről mint épen más államokban, mutatja azt itt maradásuk.

A 48-as események, majd az országunk újra szervezése után nyert jogositványok, a törvényhozás intentiója mind azon elvből indulnak ki, hogy a zsidóságot közelebb hozzák a magyar elemhez, érdeket keltsenek bennük, a magyar hazá a magyar nemzet sorsa iránt. Azonban amint a következmények bebiztosították, a törvénykezés célzata nem egészen sikerült; nagyon önzők voltak az új honpolgárok jó nagy része, igyekeztek kizsákmányolni a nyert jogokat saját céljaikra, visszaéltek vele s így nem egészen voltak rá érdemesek. A népnél azonnal nyilvánult a visszatetszés, országos hangzotta a panasza a zsidóság ellen, hathatóságokat hoztak fel lapokban, nyilvános helyeken, melyben kimutatták, hogy nem mindeniknél a honszeretet, hanem a pénzvágy a magyar elem kizsákmányolására irányított törekvés titkos s talán mondhatni nyíltan vallott céljuk. — Nem egyes falvakban, de egész megyékben észrevehető az a legnagyobb részben nem tisztességesen történt felszínre vergődés, jobban mondva gyors emelkedés, melynek szemtanúi vagyunk.

Igaz, hogy egyes földesurak nem helyesen gazdálkodtak, — könnyelműen dobták oda vagyonukat potom áron azok kezébe, — kik a pénz embereinek ismeretettek. Hiba mindenesetre az illető földesuraktól a magok és családjaik iránt tanusított könnyelműség; de nem mondható erénynek ennek rossz akaratu ügyes számításával, ravaszággal történt felhasználása sem.

A magyar elem méltányosan adott tért, alkalmat a zsidó elemnek a hozzánk közeledésre, és ők nagyobb részben maradtak azok a kik voltak; az előnyt felhasználták, elbizakodottabbá lettek, mintegy észrevehetőleg akarják visszazapólni a mit egykor tűrni voltak kénytelenek. Mindentűni igyekeznek befolyásukat érvényesíteni és tudják is, mert a pénz hatalom s ők a pénz emberei. De minden foglalkozásokban a hol szerepelnek, szembetűnően észre lehet venni az önérdéket. Mindent magukért és maguknak mindent.

Ha a nemzet véleménye a zsidóság ellen fordul, van rá ok, kimutatni akarja ezzel, hogy meglegedett a zsidóság magaviseletével, modorával és eljárásával, de

napon, hónapon s éven át sirhatok még ha egyszer Dolly elköltöztöt!

Audni látezik. Ott töltöm ágya mellett az alkonyatot, a mikor egyszerre eszembe jut a leverő tudat, hogy holnap lett volna esküvőm. Elmém kimerül a lubánattól s álmatlanságtól. Látom a kimerülten valót s még sem bírok vele megbárátkozni. Mintha évek teltek volna el Dolly érkezése óta, s munkám, melyet lettem a székre ölből, mikor elébe lefuttattam, még mindig ott lever. Szomorú tekintettel nézek rá, a mint az ajtó nyílik s mama csendesen belépve rajta, mellem ül.

Hugó itt van, suttogja hátkán. Még erre sem indulok meg. Olyan különösnek, lehangolónak tetszik, hogy most jött esküvőm velem, s csak fejem rázom, s anyámat küldöm magam helyett.

— Neked kell elfogadnod őt, Janka. Szeretem Hugót, szeretem mélyen s forróan, a mint csak egy nő férfit szeret het, hanem — hadokló hugomat nem hagyom itt érte.

Anyám megy hát ki, s a mint távozik, Dolly felnyitja szemeit s reám szegi.

— Eredj hozzá, Janka, mondja, kérelem terjesztve felém gyöngé kezét. Nem mondtad ugyan, de valami azt sugja nekem, hogy jöttöm, — mely oly rossz órában történt — megzavarta nászodat. Janka, igérd meg nekem, hogy örömdöt nem hagyod miattam megzavartani.

(Vége köv.)

nem azt, hogy minden zsidót felakasztani vagy az országból ki kell tűzni, vagy magakarná fosztani a törvényt által már egyszer nyert jogoktól, igenis kívánna, ha a zsidó elem megváltoznék gondolkodásban, lenne magyar hazafi és nem zsidó. —

Hogy nálunk most oly nagy mérvben szőnyegre került a zsidók iránti ellenszenv, okát nem egyedül az Oroszországból kiűzött zsidók idevándorlásában s az eszlári esetben találom, ez már csak az eddig hamu alatt fekvő parazsat lobbantá lángra, — újabb és erősebb anyagot szolgáltatott a tüzre.

Mi szegény magyar nép arra vagyunk kárhóztatra, mint évszázados történetünk jól kiűnik, hogy mindenféle népet, elemet barátságosan befogadtunk magunkhoz, adjunk nekik sőt, kenyeret, hogy aztán itt felerősödjék, jólétre jutva, minket rutul sértégesse, a gyűlölet, az ellenszenv rágalmaival hálálják meg méltányosságunkat, visszaéljenek jogokkal, ők hányják szemünkre a barbárságot, a kegyetlenséget a jogtípust stb.

Ne menjünk vissza a régiebb történetre a szerbek, oláhok, tótok szászokhoz. Nézzük meg azon legközelebb lefolyt eseményeket, a török-orosz háboru alatt és utau hozzánk bejött bolgárok, oláhok, bosnyákok stb. elemeket saját vérünkkel kellett táplálni, nem volt elég a saját adó terhünk, de kellett azoknak is kenyeret adni, akik majd egykor ezért meg fognak marni bennünket; most a bosnyák és hercegoviniakra milliókat kell áldoznunk, mind ez azt mutatja, hogy a magyar nemzet éppen nem fajgyűlölő, hanem igenis méltányosan megkívánhatja, hogy azok a különböző fajok, s köztük a zsidóság is a magyarok hazájában — megtartván a maguk vallását, mert ahhoz a magyar nemzetnek semmi köze, — mindnyájan magyarok legyenek.

En más expedienst nem látok, sem módot nem ismerek a zsidóellenes gyűlölet megszüntetésére, mint azt, hogy a zsidók is foglalkozzanak földmíveléssel, mert ott, hol a zsidók is földmíveléssel foglalkoznak, közelebb érintkeznek a néppel, inkább feltudják fogni a nép helyzetét, a népek többé nem a csaloí oldalról, de a munkás oldaláról is van alkalma megismerni őket, s azt mutatja a tapasztalás, hogy azok, kik ily foglalkozásnemét folytatnak, nem is úgy gondolkoznak és könnyebben lesznek valódi magyar hazafiak.

Nyiregyházi.

A magyar kereskedelmi szótár ügyében.

Olvasóinkkal alig közölhetnénk örvendesebb eseményt, mint azt, hogy a magyar kereskedelmi szótár kiadása most már elhatározott tény. Kereskedelmünk magyarosítása érdekében számtalan cikket közöltek a lapok, de egyet sem, mely nem hangoztatná, hogy kereskedelmünk teljes magyarosodása kereskedelmi műszótár nélkül nem is képzelhető. Nos ezen, mindenki által érzett hiányon segítve lend, mert akitől a mű létesítését reméltük, a magyar tudományos akadémia, elhatározta a szótár szerkesztését és már a szükséges előkészületeket is megtette.

E héten harmadikban tárgyalta az akadémiai nemzetgazdasági bizottsága a szótár ügyét. A mű kiadására — a magyar kereskedelmi csarnok 1000 frankot és a pesti első hazai takarékpénztár 1000 forintot ajánlott fel. El volt határozva az is, hogy — miután a mű kiadása előreláthatólag nagy költségre fog kerülni — az első hazai takarékpénztár fel fog kerülni a Fáyalapítvány egy ízbeni támogatására, de az e héten tartott ülésen a bizottság czélszerűbbnek találta, ha a kiadás támogatására a vidéki kereskedelmi és iparkamarák és pénzintézetek kéretnek fel.

Megvagyunk győződve, hogy a magyar hazafias pénzintézetek, felfogván a nemes célt, nem fognak késmi adományokkal elősegíteni a mű lehető gyors megjelenését és nem hisszük, hogy akadjon magyarországi pénzintézet, melynek ez ideki kimutatásában tekintélyesebb összeggel ott ne szerepeljen azon adomány, melyet a magyar kereskedelmi műszótár megalkotásához hozzá járul.

Arabi pasa szerelme. Évekkel ezelőtt, írja egy Kairóban élő európai nő, mikor Arabi pasa még csak egyszerű hadnagyocská volt, egy földbirtokos ritka szép leányával járt jegyben. Egy csapat szemle alkalmával azonban szemébe tánt Izmail pasának a kíváncsiak tömegében

ott álló szép leány a sürrü fátyol daczára is. Megkezdődtek a tárgyalások a családdal s a szép leány bizonyos összeg lefizetése mellett az alkirály háremébe kebelezetett be. Arabi a mint nyomára jött a dolognak, elkecserecsereben kérvényt nyújtott be az alkirálynak, melyben merész hangon előadta, hogy az ő jegyese nem rabszolga, a kit pénzen meg lehet venni, de még különben egy korábbi fogadalomnál fogva már az ő (Arabi) tulajdonává is vált a leány. Izmail nem torolta meg ez Egyiptomban hallatlan vakmerőséget s s bár megtartotta a szép leányt, de a megfosztott szerelme magas katonai ranggal jutalmazta. Arabi azonban attól a pillanattól fogva kiolthatatlan gyűlölettel visszeltek az alkirályi ház iránt s nem nyugszik addig, míg egy királyi hercegnőt nem kap nőül, a kin aztán az a szégyent követné el, hogy eltasztván magától valamelyik rabszolgánkjét venné el.

SOLYMOSI ESZTER. ???

Nyiregyháza, jun. 21. — (A Debreczen tudósítójának távirata. Erk. d. e. 9 óra.) Tegnap részletes tudósítással a föltalált hulláról bizonyára félreértés folytán Nyiregyházáról lett kelezve, holott a tudósítás sulypontját képező s a hulla fölismérésére vonatkozó szembesítések nem Nyiregyházán, hanem Kállay Akosnének "Rázon" nevű birtokán eszközöltettek, a törvényszék részéről kiküldött vizsgálóbírósság által.

A rendkívül feltűnést keltett eset tegnap óta egészen más fordulatot vett. Egy még eddig csak feltevéseken alapult bűntény, ma már oly jellegű kezd ölteni és annyira bonyolultá válni, hogy ugyancsak szükség volna a kiváló ügyességéről hírneves párisi rendőrség egy második kiadására.

A bűntény szálaí annyira kiszáltakká váltak már, hogy az ügyben működő vizsgáló bíróság minden egyes tagjának felette nagy gondot ad az a problema, hogy miképen lesz lehetséges e gordiusi csomót kettévágni.

Nyiregyháza jun. 21. — (A Debreczen tudósítójának távirata. Erk. d. e. 10 óra.) Az orvosi vélemény az állítólagos Solymosi Eszter hullájafelelt határozottan és egyhangulag konstataálta ma délelőtt a bővebb vizsgálat után, hogy a hulla, melynek fején a haj rövidre van lenyírva, legfeljebb négy nap óta lehetett a vízben; azt megállapítani nem lehetett, vajjon a haj szőke volt-e avagy barna? miből következtetik, hogy a gonosz kezek, melyek e jértéket tűzik, azért fosztották meg a holttestet hajzatától, hogy ezzel a törvényszéket félrevezessék. Egyebekben a holttest alakjára, szeméire, mindenen hasonlított Solymossy Eszterhez, s az anyát a hulla fölismérésében az vezette félre, hogy a holttest Solymosi Eszter tulajdon ruhájába volt fölöltötve. Ma már az anya is, a rokonok is határozottan belátják a csalódást.

Nyiregyháza jun. 21. (A Debreczen tudósítójának távirata.) A föltalált hulla felett megejtett törvényszéki és orvosrendőri vizsgálatról kiszivárgott hiteles adatok városszerte a legnagyobb mérvű elkecserecsere szülték, annál inkább, mivel a holttest lábaira cipő volt huzva, derekára pedig fűző volt alkalmazva; holott Solymossy Eszter fűzőt sohasem, cipőt pedig eltűnésének napján nem viselt. Az orvosi látélet szerint nincs kizárva a valószínűség, hogy e holt-

test nem valamely sírból vétette ki? Annyi azonban tény, hogy ez újabb bűntényt ugyanazon egyének követték el, akik a valódi Solymossy Eszter eltűntetésében bűnösek: mert a leány valódi ruhája nem kerülhetett véletlenül a talált holttestre.

Nyiregyháza, jun. 21. (A Debreczen tudósítójának távirata. Erk. d. u. 1 óra.) Bizonyosnak vehető, hogy az eleinte Solymosi Eszter holtteste gyanúban feltűntetett hullá egy, legfeljebb 8 nap előtt meghalt leány hullája. A törvényszék e tényben egy újabb bűntény szálaí fedezte fel, s az ezen irányban újabb megindított vizsgálat aligha nem eredményre fog vezetni.

A kerülő csász, ki a hullát a vízben először meglátta; állítja ugyan most is, hogy azt tutajosok által fogatta ki a Tiszából, de ezen tutajosokat hat mért földnyire a Tiszamentén még e z ideig felfedezni senki nem tudta.

A rejtélyben minden kétséget kizárólag tehát egy újabb csalást látnak, amely a zsidóság ellen nagy ingerültséget kelt mindenfelől.

Nyiregyháza, jun. 21. Minthogy Eszter ruháját egy más hullára csak azok adhatták, kik Esztert eltették láb alól, következtethetni lehet, hogy vagy mások a tettesek s nem a fogva levők, vagy pedig hogy ezeknek még egy bűntársuk szabadon van. Újabb elfogatók várhatók.

Nyiregyháza, jun. 21. (A Debreczen tudósítójának távirata. Délután három órakor.) A törvényszék Tisza-Eszlár és Tisza-Dada közti községek mindenikében megindította a vizsgálatot. A zsidó s keresztény temetőket mindenütt átkutatják, nimes e valamelyik sír megbolygatva. A halálzásokat mutató könyveket is átnézik, — vajjon minden meghalt egyén el lett-e temetve? E perczen értesülők, hogy a nyiregyházi törvényszék kisegítő bírákat fog kérni a debreczeni kir. törvényszéktől.

UJDONSÁGOK.

* Az eszlári eset s a távirat. Nyiregyházáról roppant mennyiségű sürgönyök küldetik szét az egész országba. E sürgönyök mind a debreczeni állomáson mennek keresztül, s itt az összes vonalokat lefoglalva tartják. A közönség érdeklődése ez ügy iránt igen nagy. Lapunkat, mely az összes magyarországi lapokat megelőzve hozza a tudósításokat — egy perc alatt elkaptokták a holtokban. Fővárosi lapjaink tegnapelőtti lapunk híreit olvasva — a tegnapi nap folyamán legújabb híreinket megátvározni kérték. Egyáltalában mindennütt lázas érdeklődés kíséri a szenzációs ügy részleteit.

* A miniszterelnök, mint tegnap említett — városunkban járt. Délelőtt fia vizsgáin volt jelen, ebéden pedig főtiszteletű püspök uraal. A miniszterelnök az este elutazott.

* Az 1882-dik évre megállapított hadmentességi díjjakról szóló lajstromok, a városházánál az adókövető hivatalban jú. 21. hó 21. től 29-ig közszemlére kifüggettetni; felhivatik minden ilyen adókövető lakos, hogy a kitett lajstromokat a kitűzött időben saját érdekéből tekintse meg, s netaláni felszólalását ugyan azon határidőben s ugyanott írásba adja be. Kelt Debreczenben 1882. jun. 16. A városi tanács.

* A zenede által rendezendő nagyhangverseny — nem mint irtuk a jövő hóban — hanem jövő vasárnap fog megtartani a színházban. Az előadás főpöbjája szombatban lesz ugyanott. Az érdekesnek ígérkező hangverseny programját legközelebb közleni fogjuk.

* 16 éves leány szolgált egy kül-

városi háznál, hogy semmi pa szegény leány teg magát? Miért? gy

* Juniális ton a nagyvendég estélyt rendezett oltógyelet alapító rendezett estélye vidéki intelligencia A francia négy Oláh Józsi zenevalót. A rendezmondra a táncz tót. A helybeli szonyok kivétel részt vettek sokarolyból és Debreczért k ül n ö s e az ottani uricsak tánczosokkal eg nélkül átjöttek, kedélyes mulatsza sa terve más na vezőtlen idő dac eredményezett a ság a tüzöltő eg

* A rendő látszik, a gyűrűstották újabb idősen pétéria s en elaraszva mosta tól, mely filéresben minden egékozható módon tpon át. Reméjlesz oly figyelme fele csavargóktól terfia-utezi lakó

188 1/2-diki husza vizsgálatok kövezenede énektérme 2-ikan vasárnap t a hegedű iskolá julius 2-ikan vas 1-ig: a zongorais kei, julius 2 ican 101 estig: az éne dekei, julius 3 a tól 1-ig: az által fiúvendékei, jui 5 óratól estig: a és fiúvendékei. nius 25 kén vas szertü evi hangver hazban; melyre a legközelebb szét nede igazgatóság

* Egy tan helybeli órasztlet hetni a kiadóhiv * Vadászó végén lejáró vad nagyméltóságú k nak f. évi június körrendelete ért a folyó évi júliu végéig terjedő e 6 firt. és illetve kr. kérvénybélve garmesteri hivata

* Farkas kut község határ elszaporodtak, nemcsak kiut a ban is megtáma pusztítottak, rész az előjáróság ha lyamodott a ragat hajtóvadászat m

* Elégett messze fekvő B borzasztó nagy t ve, az egész falu Rá iszonyu vihá mi az egész Mát tüz egy gondolat neül róható fel.

* A Bika zatának díszítésé valamint a tető b A Fűrészkert utz van rakva téglava gazdasági épület

HU

50 kr. Rác eza 2599. csapó sz. a.

Minden több kekben pedig 52 Debreczen,

Az ottens

(Két öngyilkos Az érző szicallagnak az otter tain, kirkől már

